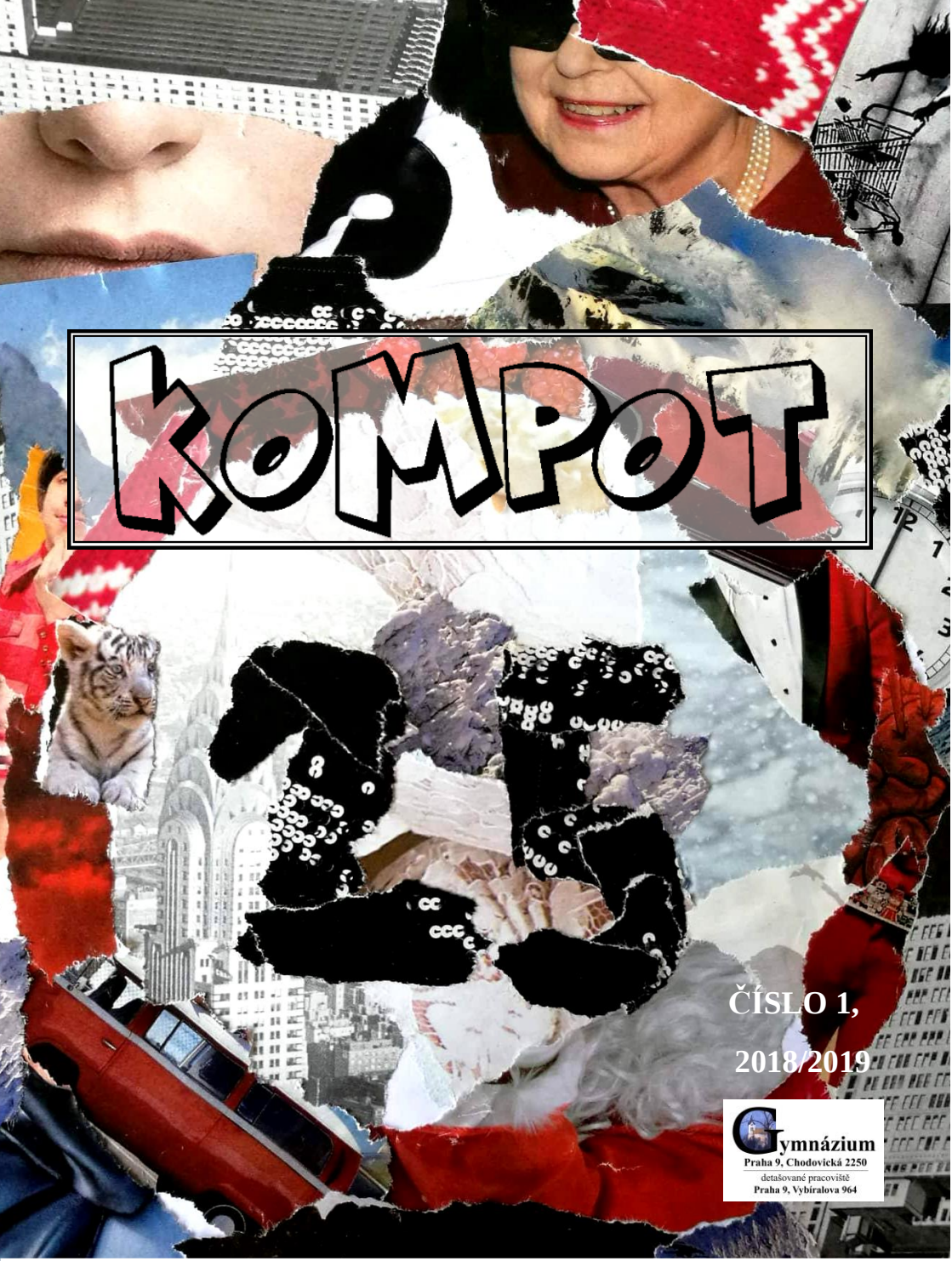

KOMPOT

ČÍSLO 1,

2018/2019

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

SPECIÁLNÍ VYDÁNÍ K OSLAVĚ VÝROČÍ 25 LET OD ZALOŽENÍ NAŠEHO GYMNÁZIA

Úvodník

Speciální Kompot na začátku nového školního roku!

Naše gymnázium má za sebou už dvacet pět let! Takový milník je třeba náležitě oslavit. K této příležitosti vznikl například i muzikál, který jste měli možnost vidět koncem května. Pojďme si ho společně připomenout ještě znovu v září i tady, v Kompotu.

Co se událo na konci předešlého školního roku, a i mnohem víc toho na vás čeká v tomto čísle, tak hurá do čtení!

Eliška Volencová, Matěj Mikyska

Redakce

Šéfredaktor: Matěj Mikyska, septima A

Redaktoři:

Prima A: Natálie Přindová,

Sekunda A: Aneta Kořenková,

Tercie B: Michaela Bláhová, Michal Hájek, Helena Mikysková, Barbora Pěkná, Hugo Stezka, Jan Uma, Radek Zábal,

Kvinta A: Matěj Čumpelík, Eliška Volencová.

Autorka postaviček: Anna Šrytrová, septima A

Obsah

Až opadá listí z dubu 3
Soutěž Školní časopis roku a workshopy 3
Kolová, 2. část 6
Když gymnázium slaví 7
Rozhovory s bývalými studenty 8
Školní muzikál – Rebelové z Gymnchod 13
Rebelové nové generace 14

Ze života školy

AŽ OPADÁ LISTÍ Z DUBU

V úterý 17. dubna jsme se vydali do divadla D 21 na přestavení příběhu z knihy Fimfárum od Jana Wericha. Po skvěle zahraném představení nás ještě čekal workshop ve formě zábavných úkolů a otázek, které se vztahovaly k představení, divadlu, ale i ke každodennímu životu.

Aneta Kořenková

SOUTĚŽ ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU A WORKSHOPY

V pátek 4. května se zástupci naší redakce vydali na Vyšší odbornou školu publicistiky, v čele s paní profesorkou Čechákovou. Jednalo se o vyhodnocení soutěže Školní časopis roku 2018, při němž jsme zároveň získáli mnoho nových informací ohledně novinářství. Každý z nás si vyzkoušel dva workshopy dle vlastního výběru a poté jsme už napjatě čekali na vyhodnocení soutěže. Získali jsme ocenění „Zvláštní cena poroty“ v kategorii 2. stupeň ZŠ a SŠ za hlavní město Praha. Z tohoto výletu jsme si toho hodně odnesli a myslím si, že se nám to bude do časopisu nebo do budoucnosti i kdekoli jinde hodit.

HLASOVÁ VÝCHOVA

Na vyhlášení jsem se zúčastnila workshopu o hlasové výchově. Toto téma je spíše pro ty, kteří v budoucnu chtějí být např. moderátory. Já tam šla, abych si procvičila hlasivky a začala lépe artikulovat.

Pan učitel nám vysvětlil, odkud nám vlastně vychází hlas. Procvičovali jsme bránice tím způsobem, že jsme artikulovali a říkali jazykolamy. Tento workshop se mi hodně líbil a něco jsem si z něj odnesla.

FOTOGRAFOVÁNÍ

Druhý workshop, na kterém jsem zúčastnila, bylo fotografování. Bylo to zaměřeno spíše na ty, kteří se chtějí stát fotografy, nebo na ty, kteří se zajímají o fotografování. Já si tento workshop vybrala proto, že jsem se chtěla naučit lépe fotit nejen doma nebo v přírodě, ale třeba i do Kompotu.

Dozvěděli jsme se, na jakém světle se nejlépe fotí, jak se správně drží fotoaparát nebo jak vyfotit portrétovou fotografii. Samozřejmě jsme si takový portrét mohli sami vyzkoušet v praxi. Tento workshop mě hodně zaujal.

Natálie Přindová

MODEROVÁNÍ

Kdo jsou to moderátoři? Jak se chovají? Co dělat, kdybyste chtěli být moderátory? To vše se dozvíte v tomto článku.

Na workshopu moderování jsme se spíše bavili o současnosti moderování. Moderátoři, to jsou hlavně lidé, kteří se nebojí mluvit otevřeně na veřejnosti nebo na kameru. Musí se chovat na povrch příjemně a sympaticky, aby si na ně člověk vytvořil dobrý názor.

Pokud se chcete stát moderátorem, musíte dbát o svůj hlas. Zde jsou tipy pro začátek, které se rozhodně vyplatí zkusit. Zkoušejte si každý den improvizaci, ze začátku zkoušejte minutu a pak přidávejte čas. Poté měňte témata, ať to nemáte tak jednoduché. Zkuste se při tom soustředit na více bodů, jako byste mluvili na skutečné diváky. Nikdy se nedívejte do stropu nebo do země. Pokud jste nervózní, cvakejte si například propiskou v ruce.

PŘÍBĚH Z LEGA

Tento workshop byl naopak spíše pro ty, kteří by se chtěli jednou stát spisovateli. Představte si, že máte svůj oblíbený příběh v hlavě. Rozeberte si ho od začátku až do konce. Každý příběh má nějaký začátek, zápletku, rozuzlení a konec, který bývá většinou šťastný. Zkoušejte psát své příběhy nebo rozebírat pohádky nebo filmy.

Mě osobně více bavil workshop moderování, jelikož bych jednou chtěl pracovat jako komentátor hokejových zápasů. Byla to pro mě úplně nová zkušenost, která rozhodně stála za to.

Jan Uma

Stálé rubriky

KOLOVÁ, 2. ČÁST

Dnes vám budu vyprávět o tréninku kolové: jak probíhá, jak je dlouhý aj.

Trénink kolové začíná přípravou kola na jízdu, což znamená zkontrolovat stav galusek, jestli jsou správně nafouknuté a jestli jsou zbroušeny. Kdyby nebyly zbroušené, tak by klouzaly, protože povrch, na kterém se jezdí, jsou dřevěné parkety. Poté je potřeba zkontrolovat dráty, jestli jsou správně dotažené a vycentrované. Po kontrole se jde již trénovat.

Nejprve se trénují střely na bránu. Vždy někdo střílí a někdo je v bráně. Po střelách na bránu následuje ta méně zábavná část, která je ale nejvíce potřeba. Trénuje se stabilita, čtvrtobraty a půlobraty, poté je také na řadě couvání a trénink rychlosti.

Na závěr tréninku se vždy hraje několik zápasů, což je ta nezábavnější část. Trénink probíhá 3x týdně včetně víkendů, při kterých jsou občas i turnaje, které se konají po celé republice. Trénink trvá přibližně 1,5 až 2 hodiny.

Hugo Stezka

25. výročí založení školy

KDYŽ GYMNÁZIUM SLAVÍ

Když člověk slaví 25. narozeniny, má za sebou průměrně třetinu života. V té první prožité třetině se už naučil mnoho důležitých věcí, poznal spoustu lidí, ale určitě toho ještě mnoho zažije, naučí se a pozná. Co se ale děje, když 25. výročí slaví škola? Nebo snad přímo gymnázium?

Dvacet pět let existence čehokoliv je už znát. A co teprve, když toto jubileum slaví vzdělávací instituce, která z malých dětí, jež nastoupí do prim, vychová mladé, vzdělané, ukázněné a v ideálním případě i životaschopné jedince.

A Gymnázium Chodovická to dokázalo. V září uplyne 25 let od založení osmiletého všeobecného gymnázia v Horních Počernicích. Abychom se mohli z tohoto významného výročí radovat co nejdéle, uskutečnila se 31. května na naší škole oslava.

Pozváni byli bývalí studenti (první maturanti i ti, co maturovali loni), minulí i současní profesoři, bývalý pan ředitel Jan Podešva a pozvání přijala i paní starostka.

Celé to vypuklo v odpoledních hodinách, kdy slovo úvodem, ale i přání gymnáziu do dalších let pronesla paní ředitelka Zuzana Suchomelová. Následoval program moderovaný dvěma studenty septim, kteří v kostce shrnuli celou minulost gymnázia, až se dostali do současnosti, jež je pro gymnázium ve znamení spousty inovací a změn. Celý program byl doplněn o ukázky umění žáků školy, od neuvěřitelného pěveckého výkonu, přes houslový koncert, recitaci či taneční vystoupení.

Následovala „volná zábava“, při které si všichni návštěvníci mohli prohlédnou nástěnky s fotografiemi za uplynulých 25 let existence školy, na mnohých se i našli a gymnázium opouštěli s úsměvem na tváři a oživenou vzpomínkou na staré časy.

Doslova hřeb večera přišel v 19,30, kdy na prknech divadla Pohody vystoupili žáci gymnázia, kteří nastudovali muzikál Rebelové, a obnovili tak divadelní tradici na naší škole.

I já si dovolím připojit své přání našemu gymnáziu: Milý gymple, prožila jsem s tebou hezké, ale i těžší chvíle. Občas jsme si sice moc nerozuměli, ale díky milému přístupu tvých vyučujících jsme se vždycky dobrali hezkého konce. Nebo aspoň kompromisu, a to se počítá. Budu na tebe ráda vzpomínat, dalo jsi mi mnoho. Do budoucna ti přeji minimálně dalších pětadvacet let a hlavně žáky, kteří budou pracovití, bystří, féroví a odvážní. A ať se z tvých chodeb i nadále ozývá samý smích a žádný pláč.

Hedvika Nová, septima A

ROZHOVORY S BÝVALÝMI STUDENTY

Ve čtvrtek 31. května se konala ve škole slavnostní akce k 25. výročí našeho gymnázia. Přišli se sem podívat bývalí studenti a profesoři. Několika z nich jsem položila pár otázek.

Mohu se zeptat, jak se jmenujete?

Já jsem Markéta Bučková.

Před kolika lety jste zde ukončila studium?

Před 9 lety, v roce 2009.

Vzpomínáte si, kdo byl Váš třídní profesor?

Jana Smíšková-Maxová.

Jak vzpomínáte na tuto školu?

Já si myslím, že v dobrém, ale bylo to takové náročné. Nejvíc nás bavily všechny výlety a bufet.

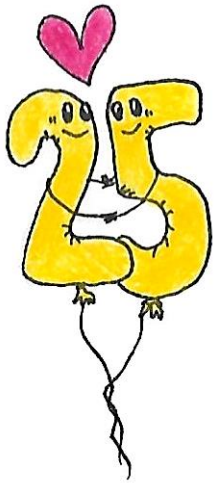

Jaký byl Váš oblíbený profesor a předmět?

Informatika, paní profesorka Siegelová.

Mohu se zeptat, jak se jmenujete?

Já jsem Lukáš Boček.

Před kolika lety jste zde ukončila studium?

Taky v roce 2009, před 9 lety.

Vzpomínáte si, kdo byl Váš třídní profesor?

Jana Smíšková, dnes Maxová.

Jak vzpomínáte na tuto školu?

V dobrém. Bylo to asi osm nejhezčích let mého života. Byli jsme dobrá parta a dodnes se vídáme. Jsem rád, že jsem se sem mohl dneska podívat.

Jaký byl Váš oblíbený profesor a předmět?

Vždycky mě bavily jazyky – angličtina a němčina. Ještě mě bavila matematika, a tu právě učila profesorka Smíšková, takže paní profesorka Smíšková.

Mohu se zeptat, jak se jmenujete?

Lucie Šlemrová.

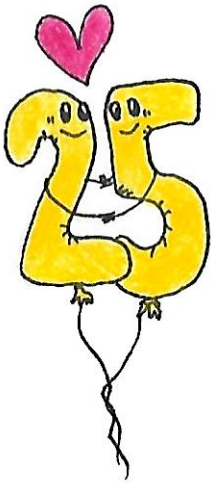

Před kolika lety jste zde ukončila studium?

Před osmi lety.

Vzpomínáte si, kdo byl Váš třídní profesor?

Paní profesorka Přečková.

Jak vzpomínáte na tuto školu?

Na tuto školu vzpomínám v dobrém. Hodně ráda se sem vracím, když je nějaká příležitost a mám to tady moc ráda.

Jaký byl Váš oblíbený předmět a profesor?

Je to těžká otázka, těch oblíbených předmětů jsem měla víc, ale mám ráda jazyky, takže asi angličtina. A pan oblíbený profesor? Těžko vybrat, asi paní profesorky Čecháková, Benešová, Přečková, samozřejmě naše třídní, ta byla asi nejoblíbenější.

Mohu se zeptat, jak se jmenujete?

Simon Slováček.

Před kolika lety jste zde ukončil studium?

Před osmi lety.

Vzpomínáte si, kdo byl Váš třídní profesor?

Paní profesorka Marie Přečková.

Jak vzpomínáte na tuto školu?

Celkem dobře.

Jaký byl Váš oblíbený předmět a profesor?

Bylo jich víc. Určitě matematika, paní Benešová a informatika, paní Siegelová.

Mohu se zeptat, jak se jmenujete?

Já jsem Jiří Linhart.

Před kolika lety jste zde ukončil studium?

Před osmi.

Vzpomínáte si, kdo byl Váš třídní profesor?

Samozřejmě. Měl jsem dvě paní profesorky, paní profesorku Skuplíkovou, která byla moje třídní první dva, možná tři roky, a pak paní profesorku Přečkovou, která nás pak převzala.

Jak vzpomínáte na tuto školu?

S láskou, proto jsem tady.

Jaký byl Váš oblíbený předmět a profesor?

Já jsem měl moc rád matematiku, takže s tím se pojí paní profesorka Benešová.

Mohu se zeptat, jak se jmenujete?

Štěpán Plašil.

Před kolika lety jste zde ukončil studium?

2001.

Vzpomínáte si, kdo byl Váš třídní profesor?

My jsme měli tři. Poslední byla paní profesorka Čecháková, předtím paní profesorka Bohatá, ale předtím ještě jedna na tělocvik, nevzpomeneme si teď na příjmení.

Jak vzpomínáte na tuto školu?

Dobře. My jsme si to tak prošli hezky. Ještě divadlo k tomu a vůbec se to tak formovalo s námi ta škola.

Jaký byl Váš oblíbený předmět a profesor?

Tělocvik samozřejmě, ale tak všechny: biologie, dějepis, to tak jako šlo. Různí profesoři, naše první třídní byla oblíbená, ale třeba i profesor Brdek.

Mohu se zeptat, jak se jmenujete?

Jmenuji se teď jinak, ale jmenovala jsem se Petra Šáchová.

Před kolika lety jste zde ukončila studium?

Stejně jako Štěpán v roce 2001.

Vzpomínáte si, kdo byl Váš třídní profesor?

Paní profesorka Čecháková, paní profesorka Bohatá a před ní si nemůžeme vzpomenout, jak se jmenovala ta první. Byla skvělá.

Jaký byl Váš oblíbený předmět a profesor?

Těch bylo víc. Já měla ráda třeba zeměpis, výtvarku. Oblíbený profesor – třeba paní profesorka Šafaříková na matematiku, paní profesorka Pacáková na fyziku, i když jsme se jí báli, ale myslím, že byla dobrá, spravedlivá.

Natálie Přindová

ŠKOLNÍ MUZIKÁL – REBELOVÉ Z GYMNCHOD

Kdo vlastně přišel na začátku školního roku s nápadem stvořit k příležitosti oslav výročí gymnázia muzikál? Náš vlastní školní muzikál! Popravdě už ani nevím, ale postupně se do projektu zapojovalo stále více a více nadšených duší, a tak pod trpělivým vedením paní profesorky Francové nakonec vzniklo celovečerní představení Rebelové nové generace. Jistě si pamatujete slavný filmový muzikál, který se odehrává v době začátku ruské okupace, s hlavními hrdiny maturanty, kteří spíš než školu řeší svá malá osobní dramata a první lásky. Jak geniální téma pro ztvárnění! Nejen že je děj zasazen do nám blízkého středoškolského prostředí, ale tematicky jsme takto mohli poukázat i na sté výročí vzniku samostatného Československa a padesát uplynulých let od okupace v roce 1968. Tak významnou historii je rozhodně třeba si stále připomínat.

Než se ale naše muzikálové dítko mohlo narodit a ukázat světu, museli jsme všichni ujít dlouhou cestu. Sestavení scénáře, tvorba kulis, shánění kostýmů, zkoušky a tak dále. Obrovské kvantum práce a úsilí, které do příprav vložili lidi jak z Horních Počernic, tak z detašovaného pracoviště na Černém Mostě. Což mimochodem hodnotím jako další významné plus celé akce. Totiž že jsme se konečně opravdu navzájem poznali a sblížili. Nejvíce asi na finálním soustředění, kdy jsme na několik krásných jarních dní odjeli všichni do Lhotky u Mělníka, abychom společně doladili veškeré detaily.

Představení jsme odehráli celkem čtyřikrát. Dvakrát detaš a dvakrát my. Vždy dopoledne pro lidi z jedné budovy a večer pro veřejnost – rodiče, kamarády a známé.

Jak moc jsme si to užili? To se snad ani slovy nedá vyjádřit. A pokud jste i vy, naši diváci, byli alespoň z poloviny tak nadšení jako my, zasmáli se a třeba si i uvědomili, co za události si tu vlastně připomínáme, pak to celé rozhodně mělo smysl. Děkuji moc všem zúčastněným a na podzim jedeme dál!

Eliška Volencová

REBELOVÉ NOVÉ GENERACE

Cílem našeho muzikálu Rebelové bylo připomenout období, ve kterém se děj odehrává a zároveň tím oslavit 25. výročí školy. Představení jsme pořádně a intenzivně začali připravovat až na konci února, ale tolik času nám stačilo, abychom zažili spoustu srandy, zážitků a získali mnoho krásných vzpomínek na úžasné lidi, co se na muzikálu podíleli. Asi nejvíce zážitků jsme měli ze soustředění ve Lhotce u Mělníka. Myslíme si, že se nám představení povedlo. Podle reakce publika se určitě líbilo i většině lidí, kteří se na něm byli podívat v Divadle Horní Počernice. Největší pocta patří pí Francové a pí Bačové za to, že se o nás celou dobu staraly a daly nám příležitost zahrát si v divadle, ukázat, co všechno umíme, získat nové kamarády z detaše, ale tím výčet určitě nekončí. Dík patří také Matěji Čumpelíkovi z kvinty A, který udělal ze studentů nejvíce práce.

Radek Zábal, Jan Uma

Foto:

Značka 25: Fotografie školy

Školní muzikál, Rebelové nové generace: PhDr. Jan Podešva

NAJDETE NÁS I NA:

HTTP://GYMNCHOD.CZ/SKOLNI-CASOPIS-KOMPOT/